

det med allerede nu, så håber jeg selvfølgelig, at det vil ske i forlængelse af udvalgsarbejdet.

Og så må jeg så sige, at udvalgsarbejdet giver mulighed for en udvidelse, som vi er meget tilfredse med forstået på den måde, at vi noterede os, at også pengeinstitutternes egne puljepensioner skal inddrages i overvejelserne. Jeg vil sige med det samme, at vi meget varmt støtter, at de også kommer med ind i de her overvejelser om, at der skal være en adskillelse mellem et depotselskab og et administrationsselskab.

Så det sidste er vi fuldstændig helt med på, når det kommer, men det første i forslaget, sådan som det ligger nu, har vi altså ikke nogen særlig grund til at støtte.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti er som de fleste øvrige positive over for forslaget. Vi synes, det er et godt forslag, og vi hilser med glæde, at der gives større muligheder for at skaffe risikovillig kapital til små virksomheder.

Derfor kan vi støtte forslaget og vil arbejde positivt for dets gennemførelse.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg skal af hensyn til de grønne hæfter bare henviser til mit tidligere ordførerskab på vegne af Kirsten Jacobsen.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Og jeg skal nøjes med at sige tak for den meget velvillige behandling.

Til hr. Frank Aaen, der stillede sig noget kritisk over for de flere spekulationsmuligheder, skal jeg sige, at vi må drøfte, om det kan være berettiget eller ej at gøre den slags ting. Jeg havde da ikke noget imod, at Enhedslisten sluttede op om et udmærket lovforslag i øvrigt.

Jeg vil blot sige til hr. Ole Vagn Christensens bemærkninger omkring skatteministerens overvejelser, at jeg selvfølgelig fuldt ud giver tilsagn om at samarbejde med skatteministeren om at finde de løsninger, der er bedst mulige. Det har vi også gjort indtil nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas. (Afgiftsforhøjelser m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 8/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

De energikriser, Danmark har oplevet i 1972, 1973 og 1978-79, satte jo for alvor gang i vores nytænkning om energiforsyningen. Det, der dengang var nøgleordet, var, at vi skulle have en flerstrengt forsyningsstruktur, og her indgik udbygningen af naturgassen som en helt naturlig del. Det var selvfølgelig også set ud fra et miljømæssigt synspunkt, men også ud fra et ønske om, at Danmark så vidt muligt skulle være uafhængig af udenlandske forsyningskilder.

Udbygningen af det omfattende naturgasnet krævede meget store investeringer, transmission og lager og fordelingsledninger, stikledninger osv., og de investeringer blev i stor udstrækning finansieret ved lånoptagning, og lånene skulle så tilbagebetales, efterhånden som der kom forbrugere på nettet.

Opbygningen af den danske naturgasforsyning skete med et meget aktivt medspil fra kommunerne i Danmark. Det var både på distributions- og salgssiden. Den kommunale indsats gennemførtes dels ved en omfattende varmeplanlægning, hvor man bestemte, hvilke områder der skulle forsynes med hvilken form for energi – det var dengang primært fjernvarme eller naturgas – så man undgik dobbeltforsyning af områderne, og dels fandt det kommunale engagement udtryk ved dannelsen af fem regionale naturgasforsyningsselskaber i interessentskabsform, der så forestod køb og salg af

gassen og anlægget af distributions- og stikledningerne ud til forbrugerne.

Denne kommunale indsats var af uvurderlig betydning og en væsentlig årsag til, at de opstillede salgsmål blev nået, og at den gas, staten havde indkøbt, rent faktisk også blev solgt, og det gælder de i alt ca. 2,6 mia. m³ naturgas, der efter aftalen af 4. juni 1987 årligt skulle sælges af Dangas og købes af de regionale selskaber.

Hovedindholdet i aftalen var, at de aftalte mængder naturgas skulle købes til en bestemt pris og sælges til en højere pris, således at forskellen mellem købs- og salgspris gav de regionale selskaber – hvis de ellers drev deres virksomhed rimelig forsvarligt og levede op til salgsmålene – mulighed for over en årrække frem til år 2015, som var udløbstidspunktet for aftalen, at afvikle den gæld, de havde opbygget i forbindelse med etableringen af nettet og indsatsen i salget af naturgas.

Og den højere pris, som naturgassen var forudset at skulle sælges til, svarede til den konkurrencedygtige oliepris inklusive afgiften på olien, og så var det i øvrigt aftalt, at en eventuel afgift på de mængder, der var aftalt i 4. juni-aftalen, skulle bæres af Dangas.

Det er kort fortalt forhistorien, og det lovforslag, regeringen nu har fremsat, indebærer, at der lægges en afgift på naturgas.

Baggrunden herfor er, at de regionale naturgasselskaber i dag sælger mere gas end fastlagt i 4. juni-aftalen, og hvis der så ikke bliver lagt en afgift på, vil de opnå en fortjeneste, eller rettere sagt: Da de som kommunale forsyningselskaber skal hvile i sig selv, vil der ske en hurtigere afvikling af gælden end oprindelig planlagt.

Med til billedet af, hvorfor lovforslaget er fremsat, hører også, at man i Den Europæiske Union arbejder på at etablere et mere liberalt gasmarked, og at det derfor vil være ønskeligt, at Danmark så vidt muligt allerede nu forbereder sig på den situation, der så vil opstå.

Og der har længe været ført forhandlinger mellem regeringen og de regionale gasselskaber om en ny aftale, men det er ikke lykkedes at nå til enighed, og derfor er det nødvendigt at lovgive om spørgsmålet.

Hvis energiafgiften på naturgas skal svare til energiafgiften på andre fossile brændsler, skal afgiften være på 164 øre. Men regeringen foreslår, at der frem til år 2008 alene opkræves 75 pct. af dette beløb. Der er således stadig en margin til de regionale selskaber.

Da det er aftalt mellem Dangas og de regionale selskaber, at salget efter 4. juni-aftalen er afgiftsfrit, og at afgiften altså skal overvælttes på Dangas, er det problem i lovforslaget løst ved, at man giver de regionale selskaber et bundfradrag, der svarer til den fritagelse for afgift, som de ellers ville blive pålagt, når lovforslaget gennemføres.

Aftalen vil derfor ikke berøre de priser, som forbrugerne skal betale, hverken med hensyn til de gasmængder, der sælges under 4. juni-aftalen, eller med hensyn til de gasmængder, der sælges derudover. Så for gasselskaberne er det et godt incitament til at fortsætte udbygningen.

Når lovforslaget skal revideres i år 2000, hænger det sammen med, at vi forventer, at EU har gennemført sit gasdirektiv på det tidspunkt, og vi forventer faktisk også, at både de regionale selskaber og Dangas kommer til at spille en aktiv rolle med hensyn til at varetage de danske interesser ved udformningen af gasdirektivet. Og vi forventer, at der snarest efter vedtagelsen af lovforslaget indgås en ny aftale mellem Dangas og de regionale selskaber om vilkårene for salg af supplerende mængder.

Og vi håber fra Socialdemokratiets side på bred politisk tilslutning til dette lovforslag, således at vi i dag kan begynde at høste frugterne af den politik, der med beslutningen om indførelse af naturgas i Danmark blev grundlagt for 18 år siden.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil spørge hr. Klaus Hækkerup, som talte meget pænt om den bundfradragmodel, som regeringen her har lagt frem, om hr. Klaus Hækkerup ifølge det, han sagde, egentlig føler, at det her forslag fastholder de forudsætninger, hvorunder de regionale naturgasselskaber har forhandlet sig frem igennem tiden, ikke mindst de forhandlinger, der fandt sted i 1990, og som gav en udvidelse af gasmængden op til 3,2 mia. m³, idet disse forhandlinger faktisk gav alle de regionale naturgasselskaber nye forudsætninger.

Mener hr. Klaus Hækkerup, at disse gasselskaber nu kan holde sig inden for de lånerammer, der dengang isoleret set blev genforhandlet med Naturgas Syd, og at det med dette lovforslag bliver muligt for de selskaber at kunne holde sig inden for lånerammerne?

I bekræftende fald vil jeg bede hr. Klaus Hækkerup forklare, hvordan de også skal kun-

ne holde sig inden for de aftaler, der er indgået i 1990.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Først blev jeg spurgt, om jeg føler, at det her forslag fastholder de forudsætninger, som man har forhandlet under, både med hensyn til 4. juni-aftalens 2,6 mia. m³ og med hensyn til den senere udvidelse til de 3,2 mia. m³.

Svaret herpå er ja.

Dernæst blev jeg spurgt om, hvorledes det forholder sig til lånerammerne, og specielt om Naturgas Syd kan holde sig inden for lånerammerne.

Til det vil jeg sige, at så vidt det er oplyst over for mig, kan samtlige regionale selskaber holde sig inden for de for lang tiden siden af en tidligere regering afstukne lånerammer, undtagen Naturgas Syd.

Og derfor vil det første spørgsmål fra Socialdemokratiets side til regeringen være:

Hvad er årsagen til, at Naturgas Syd i dag ikke kan holde sig inden for lånerammerne? Er det, fordi de forudsætninger, man lagde til grund, er ændret? Er det, fordi der er indtrådt andre omstændigheder? Har man regnet fejl, eller har der været en dårlig ledelse i Naturgas Syd? Hvad er årsagen til, at de lånerammer, man var enige om, da man aftalte dem, ikke kan holdes i dag?

For når vi har svar på de spørgsmål, har vi et grundlag for at tage politisk beslutning om, hvordan vi vil håndtere det, og min forventning er selvfølgelig, at der er gode og rimelige forklaringer på, at Naturgas Syd kan komme i klemme.

Men hvis det er sådan, at man i Naturgas Syd ikke har drevet virksomheden så effektivt og godt, som man kunne, må det give grundlag for en alvorlig dialog med ledelsen af Naturgas Syd.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Kunne det tænkes, at noget af forklaringen ligger i, at den gasmængde, der ligger mellem de 2,6 mia. m³ og de 3,2 mia. m³, altså de 600 mio. m³, tidligere har kunnet aftages på de vilkår, der fremgår af 4. juni-aftalen, og som overhovedet ikke fremgår af den bundfradragmodel, som regeringen her lægger frem? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører det, som hr. Klaus Hækkerup også var inde på: at man med det her forslag vælger kun at pålægge naturgasen 75 procent af afgiften – set i relation til åbningen af EU's gasmarked.

Jeg ved ikke, om hr. Klaus Hækkerup har tænkt over, hvad der sker med resten af afgiften, den del af skyggeafgiften, der bliver i markedet, og som jo, så vidt jeg kan se, ender hos Dangas. Og kan hr. Klaus Hækkerup komme med et bud på, hvorfor man ikke går op på 90 eller 100 pct.? I den del af markedet, der ligger i Vesttyskland, og som er det marked, vi har tættest på os ved en EU-åbning, er afgiften f.eks. på 90 pct. Hvorfor er der den forskel mellem os og dem, vi konkurrerer med? Har hr. Klaus Hækkerup gjort sig nogen tanker om dét?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Først blev jeg spurgt, om problemerne i Naturgas Syd ikke kan skyldes, at man har aftalt en udvidelse af de købte og solgte mængder naturgas fra 2,6 til 3,2 mia. m³ naturgas.

Til det vil jeg sige, at jeg virkelig ikke kan forestille mig, at Naturgas Syd har indgået en aftale om at købe naturgas, som man ikke har sikret. Det kan da ikke være rigtigt, at man i Naturgas Syd er så dårlige købmænd, at staten har kunnet indgå en aftale, der gør, at man ikke er garderet.

Havde man taget udgangspunkt i 4. juni-aftalen og fulgt den, så havde man jo været på helt sikker grund, og jeg kan derfor ikke forestille mig, at det kan skyldes, at Naturgas Syd uden at sikre sig de fornødne forbehold bare uden videre er plumpet i med en udvidelse, som gør, at man nu kan komme i klemme; det kan jeg ikke tro. Men hvis det skulle forholde sig sådan, hører jeg da meget gerne derom.

Og så blev jeg spurgt, hvorfor den del af skyggeafgiften, der bliver i markedet – altså de 25 pct.; der er tilbage – skal være der.

Og til det vil jeg sige, at det er nødvendigt, at der fortsat er et incitament til at udbyde gassen på markedet, og at de 25 pct. netop gør, at det vil være attraktivt for naturgasselskaberne at fortsætte med at føre naturgassen frem i en række områder, uden at det bliver økonomisk ufor-svarligt.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg forstår ikke, at den aftale, som man indgik med Naturgas Syd i 1990, og som var en forudsætning for, at Naturgas Syd kunne køre, og som ikke kan genfindes i den model, som regeringen nu lægger frem, kan være Naturgas Syds problem. For mig at se må det da være forslagens problem, at man ikke har taget højde for den aftale, der på det tidspunkt blev indgået både med Naturgas Syd og med andre, at man med andre ord indgik en isoleret aftale med Naturgas Syd for at klare de problemer, som Naturgas Syd havde på det tidspunkt.

Og med hensyn til den bundfradragmodel, som er hægtet på tarifieringen, hvilket incitament ser hr. Klaus Hækkerup så i, at naturgasselskaberne især skal sælge mere naturgas til den svage del, altså i denne forbindelse erhvervslivet? Hvad er ideen i dét? Får de regionale gasselskaber udvidet deres salg til disse kunder? Og kan det alternativt ikke være en større fordel for dem at reducere deres salg hos de eksisterende erhvervskunder for at opfylde aftalen om de 2,6 mia. m³ hos de dyre kunder, hvor regningen kan sendes videre til Dangas?

Det er noget af problematikken i denne model, og jeg tror, hr. Klaus Hækkerup kender den, og derfor vil jeg igen spørge, hvilket incitament hr. Klaus Hækkerup mener der i henhold til det her stadig er for naturgasselskaberne til at sælge naturgas til erhvervslivet.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så får hr. Klaus Hækkerup ordet for at svare, og så går vi videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Til hr. Peter Hansen-Nord vil jeg sige, at den tekniske gennemgang, som vi i går i både Europaudvalget, Skatteudvalget og Energi- og Miljøudvalget fik af skatteministeren og miljø- og energiministeren, jo netop viste, at der vil være et incitament til at sælge til erhvervslivet. Og med hensyn til den uklarhed, som jeg syntes der var i lovforslaget, og som jeg spurgte til, fik jeg et svar, der klart viste, at der faktisk vil være et godt incitament til både at fastholde de erhvervskunder, man allerede har, og at udbygge salget til erhvervskunderne, og at der også efter, at det her lovforslag er vedtaget, er en for-tjeneste tilbage til gasselskaberne, hver eneste gang de sælger 1 m³ ekstra til erhvervslivet.

Peter Hansen-Nord (V):

I Venstre anser vi lovforslaget om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas som regeringens foreløbige kapitulation over for de kommunalt ejede regionale gasselskaber. Forslaget kan i mine øjne kun opfattes som et pressionsmiddel i de snart 2 år gamle forhandlinger og som et forsøg på at banke de regionale gasselskaber på plads. Og af de forhandlingsmodeller, der har været afprøvet i de sidste år, er bundfradragmodellen den dårligst tænkelige.

Venstre vil derfor som gammel forligspart stærkt fraråde regeringen at majorisere denne løsningsmodel igennem og vil, såfremt det alligevel sker, påberåbe sig et klart forligsbrud. Vi må altså stærkt anbefale regeringen at gå tilbage til forhandlingsbordet.

I Venstre forstår vi ganske enkelt ikke, at regeringen kaster så mange problemer op i luften på én gang, når der ikke er noget akut behov.

Lovforslaget bryder på afgørende punkter med de forudsætninger, som naturgasselskaberne indtil i dag har arbejdet ud fra. Afgiftsniveaet på 75 pct. harmonerer dårligt med det tyske markedes 90 pct. set i relation til det åbne gasmarked, som kommer, og som jeg håber og tror på at regeringen også vil arbejde positivt for.

Jeg har stillet spørgsmålet tidligere: Hvad skal Dangas bruge en 25 pct.s skyggeafgift til? Pro rata-fordelingen af bundfradraget på tariffjerne bevirker, at yderligere salgincitamenter over for erhvervslivet forsvinder, ja, man kan endda gå så langt at sige, at det vil være lukrativt at afvikle eksisterende erhvervskunder, så denne fordelingsnøgle må og skal ændres.

Endvidere kan man regne sig frem til, at Naturgas Syd meget hurtigt vil bryde igennem låneloftet med opkrævning af penge hos deres ejerkommuner til følge. To andre selskaber i det midt- og vestdanske landskab vil lide samme skæbne, sandsynligvis inden år 2000.

Endelig kommer hele notifikationsproblematikken, hvor man ønsker at få en løsning godkendt, som er alt andet end fremadrettet både for Dangas og for de regionale gasselskaber. Det må kunne gøres bedre.

Jeg vil appellere om at se på de her rejste problemstillinger med friske og nye øjne, og Venstre vil gerne invitere til forhandling, så man kan få nogle af de problemer, der er kastet op i luften, ned på jorden igen.

For Venstre er det vigtigt at fastholde følgende i disse forhandlinger: at lave en overskudsdeling med de regionale naturgasselskaber, som sikrer, at gældsafviklingstidspunktet i de regionale selskaber fastholdes som aftalt mellem år 2005 og år 2010, og som ikke på nuværende tidspunkt kræver nogen lovgivning. Enhver anden intention fra regeringens side kan vi kun opfatte som et brud på indgåede aftaler, hvor regeringens hensigt er allerede nu at indkassere mulige fremtidige gevinster fra de regionale selskaber og dermed fra kommunernes kasser.

Jeg vil foreslå, når vi kommer tilbage til forhandlingsbordet, at fastholde nogle af de ting, der har været oppe: de 11 mia. kr. til gældsafvikling og de 4 mia. kr. til afhjælpning af eventuelle yderligere afgiftsstigninger, og at regeringen også må love, at de regionale gasselskaber kan erhverve naturgas til markedspris, når markedet åbner.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg var lidt forbavset over at høre hr. Hansen-Nord. Hvad er Venstres forslag egentlig? Nu har der været forhandlet i to år, uden at man er nået til enighed, som der er blevet sagt. Så er det da på tide, at man fremsætter et lovforslag. Sidste år måtte regeringen for at leve op til det, der var aftalt i finansloven, hente pengene hos Dangas. Det kan man jo ikke gøre år efter år.

Overskudsdeling, siger Venstre. Javel, men dette lovforslag indeholder lige præcis overskudsdeling. Det er jo derfor, der bliver 25 pct. tilbage blandt andet for at styrke incitamentstrukturen. Hvis Venstre virkelig mener det, de siger, burde de gå ind for det her.

På finansloven i år er der budgetteret med 500 mio. kr. ind i statskassen. Hvad bliver der af dem, hvis vi ikke får gennemført lovforslaget? Hvad er Venstres alternative finansieringskilde? Eller er Venstre måske virkelig fuldkommen ligeglad med, om pengene kommer ind eller ej som besluttet af Folketinget?

Og lad mig så endelig sige til sidst: Jeg troede, at Venstre var et liberalt parti, der var modstander af statsstøtte. Det ved jeg godt er en saga blot på landbrugsområdet, men at man nu også på dette område synes, at man i form af en skyggeafgift fortsat skal støtte gassektoren i et omfang, der gør, at de regionale selskaber vil kunne afvikle deres gæld, længe, længe, længe for det er forudsat i 4. juni-aftalen, synes jeg godt nok er et stort indhug i liberalismen.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Når jeg tager ordet så tidligt i debatten, er det selvfølgelig, fordi hr. Hansen-Nords parti og mit parti har et særligt ansvar, når det gælder naturgasprojektet. Derfor vil jeg gerne med det samme kvittere for to bemærkninger, som hr. Hansen-Nord gjorde.

Den ene var, at Venstre i denne sag – jeg skal nok lade være at tro, det ændrer mønsteret i alle andre sager – var interesseret i at komme til forhandlingsbordet, og det er selvfølgelig klart, at det er vi positivt indstillet over for. Dette forslag er jo fremkaldt af, at forhandlingerne med de regionale selskaber trods enorme anstrengelser og en næsten vidt åben statslig pung ikke er lykkedes endnu, så det vil jeg gerne med det samme kvittere for.

Jeg vil også gerne kvittere for en anden bemærkning, som hr. Hansen-Nord gjorde, nemlig at det for Venstre var afgørende, at den samlede statslige støtte til de kommunale selskaber ikke oversteg 15 mia. kr. Det vil jeg også gerne kvittere for. Så er ikke bare de partier, der står bag dette lovforslag, men et meget bredt flertal i Folketinget bag det signal til de kommunale selskaber, at overgrænsen er 15 mia. kr. Det svarer i øvrigt også smukt til alle de forudsætninger om gældsafvikling osv., der hidtil har været.

Baggrunden for dette forslag er jo, som også hr. Klaus Hækkerup har fremhævet det, at den statslige støtte er steget langt, langt kraftigere end oprindelig forudsat som følge af, at der er kommet yderligere energiafgifter, og som følge af, at gassalget lykkeligt er steget ganske betydeligt, og det er, om jeg så må sige, hensigten at dele dette overskud, som hr. Hansen-Nord udtrykker det – eller som jeg foretrækker det: disse subsidier – på en for samfundet ansvarlig måde. Og her vil jeg gerne sige tak for de 11 mia. kr. plus 4 mia. kr., altså 15 mia. kr. samlet.

Så vil jeg i det gode samarbejdes ånd se væk fra alt det øvrige, hr. Hansen-Nord sagde, for det kostede virkelig penge; her var vi langt ud over de 15 mia. kr. Det var, som om talen var skrevet i vores modparts kontor. Jeg ved selvfølgelig godt, at hr. Hansen-Nord altid skriver sine taler selv, men argumenterne, synspunkterne, pengene!

Jeg hørte flere milliarder kroner trille forbi, og der er altså intet i de statslige finanser, der tilsiger, at vi kan lave dette eventyr. Indtil videre har staten rent faktisk direkte og indirekte via

afgiftsfrigørelse osv. betalt alle kronerne i dette projekt bortset fra et oprindeligt kommunalt indskud på 100 mio. kr., som nu efterhånden formentlig er blevet til nogle hundrede millioner kroner. Alle de andre milliarder er betalt af den danske stat via afgiftsfrigørelsen.

Vi er stadig væk villige til at stå ved det, som hr. Hansen-Nord med rette fremhævede var en tidshorison for afviklingen af gælden i de kommunale selskaber, men vi kan ikke strække os længere end de 15 mia. kr. Hvis der skal være mening i, at kommunerne går ind i det her og også skal have et ansvar, må der også være knyttet en risiko til det.

Vi har i den forbindelse givet en lang række tilbud, nogle af dem meget, meget gunstige tilbud også i forhold til låneramme osv., men jeg advarer imod, at man, når vi står midt i en forhandlingssituation, piller enkeltspørgsmål ud af helheden og giver modparten ret. Hvis vi skal nå til en løsning, som er god for det fælles projekt, som hr. Hansen-Nord og jeg med rette er stolte af, og finde noget, der er økonomisk ansvarligt, og hvor der ikke bare er tale om, at milliarderne triller af sted, er det utrolig vigtigt, at det, der kan være indrømmelser i forhold til de kommunale regionale selskaber, ikke pilles ud og gives på forhånd, bare fordi det måske er populært i et enkelt direktionslokale hist og pist. Man skal holde sammenhængen i det her.

Derfor vil jeg slutte lige så positivt, som jeg startede, med at takke for de tilsagn, der lå, og sige til Hr. Hansen-Nord, hvis parti har været medansvarligt og med til at tage slæbet i naturgasprojektet hele vejen igennem, at vi er selvfølgelig parate til at diskutere. Jeg tror, det vil virke som et stærkt signal fra denne debat, hvis vi slog det fuldstændig fast, at det hedder 15 mia. kr., og der er ikke fem flade øre ud over de 15 mia. kr., ikke fem flade øre. Hvis hr. Hansen-Nord har flere penge end 15 mia. kr. på den konto, vil det komme bag på mig. Det tror jeg ikke han har.

I den forbindelse er jeg også nødt til at gøre det klart for hr. Hansen-Nord, at penge, der bliver taget fra Dangas, også er penge, der bliver taget fra staten. Der er jo i det hele taget en sammenhængende offentlig økonomi, havde jeg nær sagt, i det her, og når vi siger 15 mia. kr., er det 15 mia. kr. og ikke yderligere. Det synes jeg lige så godt man kan gøre sig klart.

Oprindeligt foreslog regeringen et mindre beløb, men vi har strakt os utrolig langt. Jeg tror, finansministeren har strakt sig så langt, at det en

gang imellem er svært for ham at finde tilbage i sin normale statur, fordi han har strakt sig så langt og i måned efter måned strakt sig så langt. Derfor: Lad os holde os til de 15 mia. kr. Det er borgernes penge, vi her har med at gøre.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Nu har jeg jo ikke så lang tid til at stå og svare på alle de gode spørgsmål, der er kommet, men jeg er fuldstændig enig med miljø- og energiministeren i, at det her er et spørgsmål om pengefordeling mellem staten og kommunerne. Helt klart, ingen tvivl om det. Her har jeg taget kommunernes platform, og ministeren skal naturligvis tage statens. Det, der er pointen her, er ikke nødvendigvis de 15 mia. kr. De 15 mia. kr. er jo 11 mia. kr. plus 4 mia. kr. og ikke de 11 mia. kr. til gældsafvikling og de 4 mia. kr. til at sikre imod afgiftspålæg.

Det kan godt være, det er mange penge. Det kan jeg godt være enig i. Men det er så en fælles arv, vi har, at projektets infrastrukturens pris er så voldsom i forhold til, hvad projektet kan bringe ind over driftsindtægterne, når markedet åbner. Så er problemet, at gasselskaberne sandsynligvis ikke kan forrente meget mere end 3-3,2 mia. kr. Det er en problematik, vi kender fra landbruget. Man køber tit en ejendom for 10 mio. kr. og kan forrente 2 mio. kr. Det er en dårlig forretning. Det har gasstrukturen eller gasopbygningen på det korte sigt også været. Sådant er det, det er jo problemet, og derfor skal den afløstes.

Men jeg sagde, vil jeg sige til ministeren, at man skal gå tilbage og lave en aftale om overskudsdeling, og dér har hr. Klaus Hækkerup hørt ret. Jeg kan ikke kritisere, at regeringen vil have fingrene i kassen. Den skal bare overholde de aftaler, der allerede er indgået, og det vil sige, at vi skal sikre det gældsafviklingstidspunkt i de regionale gasselskaber, som er aftalt. Det er det, der er kernen i denne sag, og det er det, man skaber usikkerhed om med lovforslaget.

Vi kan jo se under udvalgsbehandlingen, om ikke Hansen-Nord på dette punkt skulle have ret. Men jeg vil gerne stadig væk sige: Kan man finde andre løsninger med hensyn til markedsprisen på naturgas, og hvordan vil man i det hele taget forhindre, at de regionale gasselskaber kan få lov at købe naturgas til en tilnærmelsesvis markedspris, når markedet åbner? Har man overhovedet gjort sig nogen tanker om det? Man kan jo ikke give 1,05 kr., hvis markedsprisen er 70 øre. Den dutter ikke.

Eva Møller (KF):

Lovforslaget her er ifølge ministeren fremsat, fordi vi skal tage et skridt i retning af tilpasningen til EU's kommende åbne, liberale gasmarked på en sådan måde, at gasselskaberne fortsat kan afdrage på gælden, og således at vi får mindsket afgiftsfavoriseringen.

Jeg vil gerne sige, at synspunkterne og begrundelsen for at fremsætte dette lovforslag er forståelige for alle, der beskæftiger sig med området. Vi ved jo i realiteten alle sammen og har vidst længe, at vi på et eller andet tidspunkt ville blive nødt til at finde en løsning på disse problemer. Men når det så er sagt, vil jeg gerne skynde mig at sige, for at træerne nu ikke skal vokse ind i himlen: Skal det være nu, og skal det være på den her forelagte måde?

Jeg vil gerne sige, at det mener Det Konservative Folkeparti ikke. Vi havde helst set en aftale med de regionale gasselskaber, og for os er det uforståeligt, at regeringen ikke har samme ønske. Vi forstår ikke, at man ikke har ønsket det generelt, og vi forstår specielt ikke, at man ikke har ønsket det i dette år, som vi jo alle ved er et kommunalvalgår.

Jeg vil sige, at det er måske en ny stil i regeringen. Jeg har jo lagt mærke til finansministerens nylige bemærkninger i de festlige og farvestrålende bøger, vi alle sammen har fået uddelt, og i en af dem – dér, hvor der tales om perspektiverne i den offentlige investeringspolitik – siges det, at nu vil finansministeren til at bestemme, hvordan man skal have lov til at investere ude i kommunerne. Set i dette lys er det måske forståeligt nok, at regeringen også vil bestemme helt ned i detaljerne her.

Men vi mener altså, at man burde søge at få en aftale på dette felt. Det er der tradition for, og den tradition så vi gerne fortsætte. I Det Konservative Folkeparti vil vi gerne være med til – det skal jeg understrege endnu en gang – at løse dette problemkompleks, også selv om vi ikke oprindeligt havde lod og del i gasprojektet. Vi påpegede, at det ville give en lang række problemer, og det har vi altså fået ret i. Men som et ansvarligt parti kan vi på den anden side ikke sige, da de problemer nu er skabt, at vi ikke vil være med til at løse dem.

Når vi gerne havde set en frivillig aftale, skyldes det også, at vi mener, man på den måde kunne have indgået en fornuftig aftale, som begge parter kunne være glade og tilfredse med, men som efter vores mening ikke havde krævet EU-notifikation.

I den forbindelse bekymrer det mig, at forslaget, som regeringen her fremsætter, har en utrolig kort tidshorizont, når vi ved, hvor langsigtede projekterne og tidshorisonterne inden for området generelt er. Jeg tror ikke, det er klogt at træffe en aftale, der er så kortsigtet, og som man yderligere vil have notificeret. Jeg tror ikke, det er klogt, at vi hvert andet år skal notificere aftaler over for EU, og slet ikke på et tidspunkt, hvor gasdirektivet ikke er kendt.

For Det Konservative Folkeparti er det også væsentligt, at ejerkommunerne har sikkerhed for økonomien i det kommende åbne marked. Kan det nås med den foreslåede afgiftsforhøjelse? Vi har længe haft en fælles målsætning om, hvornår selskaberne under ét skulle gå i nul, og hvorfor løber man nu fra den målsætning?

Regeringen fastholder lånerammerne fra 1990, men forringer forudsætningerne fra den gang. Jeg frygter, at et eller flere selskaber kan komme i den situation, at de gennembryder låneloftet, og hvad så? Jo, hvis jeg læser bemærkningerne, er det som minimum i strid med lovforslagets bemærkninger, som siger, at forslaget ikke har kommunaløkonomiske konsekvenser; men det er jo kun ord. Det reelle indhold af et gennembrud af låneloftet vil være, at der skal sendes en regning ud til en række kommuner og dermed til skatteborgerne, og det kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke acceptere.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at selskaberne ikke længere får samme tilskyndelse til salg til erhvervslivet og elselskaberne. Det kan da umuligt stemme med regeringens hidtidige planer, ønsker og mål på det energi- og miljøpolitiske område.

Sluttelig har jeg utrolig svært ved at se, at lovforslaget løser de EU-problemer, som vi ved der kan ligge i 4. juni-aftalen med hensyn til afgiftsfritagelse, markedsdeling og bindende videre salg. 4. juni-aftalen er i øvrigt en privatretlig aftale, som gælder, indtil parterne beslutter sig for noget andet, og så er det vel egentlig ikke muligt for os gennem en lov at ændre denne aftale. Men det kunne selvfølgelig gøres gennem en fornuftig aftale mellem parterne, som vi har tradition for.

Som et ansvarligt parti vil Det Konservative Folkeparti som sagt gerne være med til at løse også de problemer, der kan forudses for den danske gassektor i lyset af den kommende EU-liberalisering; men det skal efter vores mening være på en anden måde end den, der foreslås i lovforslaget. Vi bidrager dog naturlig-

vis gerne til et sagligt udvalgsarbejde, der kan forbedre forslaget, selv om vi som sagt helst så en aftaleløsning på området.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er angående spørgsmålet om notificering i EU. Jeg vil egentlig godt spørge fru Eva Møller, hvorfor Det Konservative Folkeparti ønsker at bringe Danmark i den samme situation, som den borgerlige regering bragte Danmark i ved at undlade at notificere ambi-opkrævningen i EU.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

For os er det helt klart, at vi skal overholde gældende ret, og hvis det sker, at lovforslaget vedtages, skal det naturligvis også notificeres; derom er der ingen tvivl. Men jeg mener fortsat, det vil være muligt at lave en frivillig aftale mellem parterne, som ikke skal notificeres, og vi så helst, at det blev tilfældet.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører, hr. Jes Lunde, ikke kan være til stede, skal jeg på ordførerens vegne fremføre følgende:

Hidtil har de regionale naturgasselskaber solgt naturgas til priser, der svarer til prisen på de alternative brændsler, inkl. afgift. Da naturgassen ikke har været belagt med de samme afgifter, har de regionale naturgasselskaber opnået et større dækningsbidrag, den såkaldte skyggeafgift, som svarer til afgiftsforskellen. Fortsætter denne afgiftsfavorisering som hidtil, øges støtten til de regionale selskaber i takt med det stigende naturgassalg, og dermed vil støtten overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe sammenhæng i sektorens økonomi.

Regeringen har foreslået en forhøjelse af afgiften på naturgas, hvilket vil reducere støtten til naturgasselskaberne. Forhøjelsen af afgiften er samtidig et led i tilpasningen af gasmarkedet til udviklingen i EU's indre marked.

Det foreslås endvidere at give de fem regionale naturgasselskaber et individuelt fastsat fradrag i afgiften i en overgangsperiode. Bundfradragene er fastsat på baggrund af de mængder, som de regionale selskaber ifølge aftalen af 4. juni 1987 skal modtage fra Dansk Naturgas A/S, Dangas, svarende til i alt ca. 2,6 milliarder m³ årligt. For mængder ud over 2,6 milliarder m³ årligt vil de regionale naturgasselskaber blive belastet med en afgift. Over for forbrugerne vil

denne afgift imidlertid blive modregnet i skyggeafgiften, og den vil derfor ikke påvirke forbrugerprisen på naturgas.

Det foreslås, at afgiften af naturgas og bygas forhøjes fra 1 øre til 164 øre pr. m³. Fra ikrafttrædelsesdatoen til 31. december 2008 foreslås det, at afgiften skal udgøre 123 øre pr. m³, svarende til 75 pct. af den endelige sats. Forhøjelsen af naturgasafgiften forventes at medføre en provenugevinst på ca. 500 mio. kr. i 1998 stigende til ca. 700 mio. kr. i år 2000.

Regeringen har uden held forsøgt at få en aftale med Komgas, og regeringen griber derfor nu til lovgivning. Det skal stå klart, at i SF håber vi, der kan indgås en frivillig aftale, for det er der meget store fordele ved. Men SF har i finanslovforhandlingerne tilsluttet sig hovedlinjerne i regeringens forslag og står naturligvis bag det, og vi går derfor positivt ind i udvalgsarbejdet.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Den radikale ordfører synes at have andre pligter, så jeg vil derfor give ordet til hr. Jan Køpke Christensen.

Jan Køpke Christensen (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, hr. Kim Behnke, ikke kan være til stede under denne her førstebehandling, skal jeg kort meddele Fremskridtspartiets holdning til det foreliggende forslag:

Efter Fremskridtspartiets opfattelse skal den danske naturgas privatiseres hurtigst muligt, men hvis det skal kunne ske, kræves det, at økonomien i selskaberne bliver bragt ud af sin gældskrise.

Lovforslaget vil gøre gældskrisen værre for naturgasselskaberne, eftersom staten med finansministeren i spidsen ønsker at malke flere hundrede millioner kroner ud af naturgasselskaberne, og det er Fremskridtspartiet ganske enkelt kraftig modstander af. Dertil kommer, at vi mener, fremgangsmåden er både urimelig, besværlig, bureaukratisk og tvivlsom. Ingen ved, hvad EU vil sige til forslaget, og ingen ved, hvordan dollarkursen og oliepriserne vil udvikle sig i de kommende år.

I Fremskridtspartiet mener vi altså, at det bedste vil være, om staten holdt fingrene væk fra naturgassektoren. Der skal træffes principbeslutning om privatisering, der skal tages skridt til en gradvis overgang til privat status, og samtidig skal det danske naturgasmarked

åbnes for konkurrence. Det mener vi ministeren langt, langt hellere skulle bruge kræfterne på.

Dette forslag lugter langt væk af at være fremsat efter en ordre fra finansministeren om at skaffe 500 mio. kr. til statskassen. Konsekvensen er, at naturgassektoren bliver svækket økonomisk, og at f.eks. Naturgas Syd kan komme i vanskeligheder, hvorefter kommunerne i området må indbetale en hel del af deres hæftelse.

Samlet må vi altså sige, at det fremsatte forslag ikke har Fremskridtspartiets sympati, og under udvalgsarbejdet vil vor ordfører, hr. Kim Behnke, gå videre ind i forslaget og undersøge den teknik, regeringen har tænkt sig at anvende.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Enhedslisten støttede i finanslovforhandlingerne, at der lægges loft over statstilskuddet til naturgassalg i Danmark, og derfor står vi bag dette lovforslag, som betyder, at staten beholder energifgiften for den del af det årlige naturgasalg, som overstiger 2,6 milliarder m³ naturgas. Det gør vi, fordi vi grundlæggende er imod den voldsomme rovdrift, der sker på vore energiresourcer, som burde udnyttes med kløgt i en langsigtet dansk energipolitik, hvor forsyningssikkerhed og omstilling til vedvarende energi er målet.

Jeg skal imidlertid understrege, at Enhedslisten trods sin støtte til det konkrete lovforslag ikke samtidig støtter en række af de argumenter, regeringen fremsætter som begrundelse for lovforslaget, herunder at det skal ses som et led i tilpasningen til et kommende liberaliseret EU-marked på naturgasområdet. Tværtimod er vi fra Enhedslistens side meget skeptiske over for hele den overordnede energipolitik, som vor miljø- og energiminister, formentlig i samarbejde med finansministeren, er i gang med at udmønte. Når vi løfter blikket væk fra de positive sider af miljø- og energiministerens indsats, såsom Energi 21, kulstoppet og elsparefronten, tegner der sig nemlig desværre et klart billede af en overordnet strategi, som jeg ikke bryder mig om.

Potentialet for øget produktion af naturgas fra Nordsøen er utrolig stort. Da vi var på besøg på boreplatformen med Det Enerkipolitiske Udvalg, fik vi at vide, at 9 milliarder m³ var den kapacitet, som man både kunne og fra danfelternes side ønskede at pumpe op af Nordsøen. I dag pumper vi ca. 4½ milliarder m³ op, og heraf tager Tysklandsaftalen godt 2 milliarder. Det vil sige, at det, man egentlig gerne vil, er at ekspor-

tere endnu mere naturgas, og i det oplæg, som vi har fået fra Energiministeriet, hedder det, at ifølge nogle prognoser vil gasforbruget i Europa stige med 60 pct. over de næste 15 år. Derfor frygter vi, der er en udvikling på vej, hvor man sælger ud af arvesølvet.

Tilladelsen til bøjelast af olie i Nordsøen giver også mulighed for at forøge produktionen af naturgas. Det er sådan, at den indgående olierørledningen er for snæver til at tage den øgede kapacitet fra fundene i Nordsøen. Derfor ønsker man fra olieselskabernes side at kunne lave bøjelast, så man kan øge kapaciteten og dermed udbygge udvindingen af olie. Det er også nødvendigt, hvis man skal op på så store mængder gas, fordi olien og gassen til en vis grad følges ad op fra havets bund.

Naturgaslageret i Tønder vil også øge muligheden for et endnu større naturgasforbrug. Et lager på 15 milliarder m³ har ingen begrundelse i relation til den hjemlige selvforsyningsikkerhedspolitik, men er alene møntet på eksport. Set i sammenhæng med de andre ting, jeg nævnte før, er det klart, at man ruster sig til det indre marked og til at få solgt så meget gas som overhovedet muligt.

Kulstoppet medfører i sig selv også et øget naturgasforbrug. Avedøre Værk 2 blev i første omgang standset, bl.a. på grund af miljøproblemerne med kul, men især på grund af det manglende behov. Men nu er det behov pludselig til stede, og ministeren har godkendt Avedøre Værk 2. Det samme kan man frygte vil ske i Århus, hvor der også blev sagt nej til et centralt kulværk, men hvor man kan frygte, at energiministeren vil lave et centralt gasværk.

Det er jo klart, for med dette lovforslag vil den øgede gas betyde endnu flere penge ned i statskassen. EU-liberaliseringen af elsektoren giver også de danske elproducenter mulighed for en øget eksport baseret på dansk naturgas. Endelig vil den kommende EU-liberalisering af naturgasområdet fremme dansk naturgaseksport.

Det handler om energipolitik, det handler også om så hurtigt som muligt og med så meget som muligt at forbedre statsfinanserne, handelsbalancen og betalingsbalancen.

Rovdriften på Nordsøens energiresourcer skæpper i kassen, og der tegner sig således et klart billede af, at regeringen for ussel mammon retter hele energisektoren ind efter størst muligt brug af naturgas også til eksport, uanset at det er dybt uansvarligt set ud fra et forsyningssik-

kerhedsmæssigt aspekt. Det er ikke den taktik og langsigtede politik, vi støtter.

En fornuftig udnyttelse af naturgassen burde i stedet basere sig på at begrænse eksporten og stoppe for yderligere udbygning af naturgasnettet til enkelthuse og i stedet udnytte naturgassen i decentrale kraftvarmeanlæg. Naturgassen er vort arvesølv, som en ansvarlig regering burde anvende som led i en omstilling til et vedvarende energisystem, og hvor provenuet for naturgasafgiften burde benyttes til denne omstilling, bl.a. i form af massive varmebesparende initiativer.

Det sker desværre ikke. Det, der faktisk er skabt grundlag for, og det vil jeg godt give Venstre og De Konservative lidt ret i, er, at man retter gevaldigt op på statsfinanserne ved at dræne ressourcerne ud af Nordsøen.

Når Enhedslisten alligevel støtter forslaget, er det, fordi det fjerner nogle få af motiverne til naturgasselskabernes videre udbygning af det fintmaskede forsyningsnet, og fordi det er på tide, at samfundet begynder at få lidt gavn af Nordsøens ressourcer, når man stadig ikke vil genere A.P. Møller med en reel produktions-skat.

Sonja Albrink (CD):

Som part i forliget om finansloven støtter CD grundlæggende forslaget til lov om afgift på naturgas og bygas. Med den udvikling, der er sket i omsætningen, finder vi det helt naturligt, at også staten får del i gevinsten, som følger med den succes, som naturgasprojektet utvivlsomt har præsteret i de seneste år. Vel er der ydet et godt stykke arbejde i de regionale naturgasselskaber, men uden skiftende regerings solide opbakning ville der utvivlsomt ikke have været helt så meget at råbe hurra for. Derfor finder vi det også naturligt, at vi nu præsenterer projektet for en regning i første omgang på ca. 500 mio. kr.

Der er imidlertid også en række elementer i lovforslaget, som vi ikke er så glade for. Lad mig nævne et par stykker. Vi har bemærket, at lovforslaget er fremsat efter nogle mislykkede forsøg på sammen med de regionale naturgasselskaber at finde en løsning på de aktuelle problemer, dels på tilpasning til den liberalisering af markedet, som er på vej, dels på at imødekomme finanslovens aftale om et provenu i den nævnte størrelsesorden.

Det er vores indtryk, at regeringen måske tager let på nogle af de synspunkter om lovens

konsekvenser, der har været fremme i debatten. Vi mener f.eks., det er galt, at gældsafviklingen i tre af de regionale selskaber – og det gælder i hvert fald for det første år – stort set vil gå i stå, og vi er i særdeleshed meget betænkelige ved den kollisionskurs, regeringen har lagt i forholdet til ejerkommunerne.

I hvert fald forudser vi uro og konflikt, når et eller flere af de selskaber i løbet af ganske kort tid støder ind i det låneloft, som Folketinget besluttede i 1990. Vi synes ikke, der er nogen grund til at udfordre kommunerne på den måde og i særdeleshed ikke, fordi vi kan løse problemet, hvis vi bestemte os for at hente måske en tredjedel af provenuet hos statens eget selskab Dangas.

For os at se er der et behov for i højere grad at fordele sol og vind lige mellem kommunerne og det statslige aktieselskab. Som det ser ud nu, vil kommunerne skulle trækkes med deres gældsforpligtelse i mange år, mens Dangas vil have afviklet sin inden årtusindskiftet.

CD håber ikke, at der med dette forslag er taget et skridt i retning af at give Dangas en gunstig position i forbindelse med en senere omfattende ændring af hele strukturen i naturgasprojektet.

Et andet alvorligt problem, som lovforslaget afføder, er den kendsgerning, som også andre ordførere har været inde på, at det ikke længere vil være fordelagtigt for naturgasselskaberne at yde afsætning til erhvervs-kunder. Der er simpelt hen tale om et omvendt incitament: jo mindre naturgas, der bliver solgt til industrien, desto mere tjener gasselskaberne. Det er naturligvis uholdbart ikke bare for selskabernes økonomi, men også for regeringens strategi for en forbedring af miljøet.

Som sagt støtter Centrum-Demokraterne forslagens idé om at tilføre staten de 500 mio. kr. fra naturgasprojektet, men jeg vil gerne understrege, at vi må have en klar forventning om, at de synspunkter, vi her har givet udtryk for, bliver imødekommet under udvalgsarbejdet.

Helst ser vi dog, som også andre har tilkendegivet, at forhandlingerne med gassektoren fortsætter og fører til et positivt resultat.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti kan ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Vi har aldrig været imponeret over den måde, man har tacklet gasproblematikken på i Danmark, og vi har hverken lod eller del i den

måde, man har gjort det på. Vi mener, det skulle have været en privatisering, og hvad har det været? Det har været en vekselvirkning mellem tilskud, afgifter, forhøjede skatter, og nu kommer der så et nyt bud på det med en form for bundfradrag. Det vil alt sammen medføre yderligere bureaukrati, kontrol og ekstra arbejde, og derfor mener vi, at det er en dårlig måde at gøre det på. Vi tror også, der kan komme problemer med EU, når bundfradraget skal godkendes.

Derfor må jeg meddele, at vi vil stemme imod lovforslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en konstruktiv og positiv modtagelse. Det er klart, at ikke alle har kunnet give fuldstændigt tilsagn om at støtte lovforslaget, men jeg må gøre opmærksom på, at de mange bemærkninger, der er faldet vedrørende håbet om, at man kan forhandle sig frem til en løsning, synes at være ret trivielle. Det er altså sådan, at regeringen nu i over et år har forhandlet intensivt med de involverede parter og har strakt sig meget langt, som også miljø- og energiministeren sagde. Det er ikke sådan, at vi her presser et eller andet lovforslag igennem, uden at der har været omfattende forhandlinger med kommunerne og med selskaberne, og ingen kan beskyldte regeringen for ikke at have arbejdet seriøst for en aftale.

Det er klart, at betingelserne er, at økonomien skal hænge sammen, og jeg er sikker på, at de partier, som er parat til at åbne helt op for statskassen, specielt er parat til det i en oppositionssituation. Jeg tror nok, de ville tænke på en lidt anden måde, hvis de sad med regeringsansvaret. Jeg henstiller, at man går konstruktivt ind i det her, som man også har givet tilsagn om.

Vi har forsøgt en aftale. Det er ikke sådan, at jeg har opgivet alt håb, men jeg må sige, at vi har gjort meget for at få en aftaleløsning i gang.

Så vil jeg også sige, at den del af det, der har at gøre med de 75 pct. og de 25 pct., som bl.a. hr. Peter Hansen-Nord var inde på, altså er forklaret af den socialdemokratiske ordfører. Det forholder sig sådan, at sigtet i lovforslaget er, at vi skal op på 100 pct., men det tager altså lidt tid. Man skal tilpasse sig problemerne, og det synes jeg ikke der er noget odøst i.

Alt i alt vil jeg sige, at der er lagt op til nogle fornuftige og konstruktive udvalgssamtaler. Jeg kan give tilsagn om, og det kan miljø- og energiministeren også, at vi gerne taler med Venstre, De Konservative og med de andre partier, som

er interesseret i det her, med henblik på at finde en fornuftig løsning. Aftalekonceptet er jeg helt med på, men det kræver altså, at begge parter er konstruktive og med på at indgå en fornuftig aftale, der også respekterer de statslige finanser.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal ikke trække debatten yderligere i langdrag, men der var en enkelt bemærkning fra skatteministeren, der faldt mig for brystet, nemlig den, at man i oppositionstid bare skulle sidde og åbne kasserne.

Jeg mener kun, jeg har refereret til de beløb, som regeringen selv har siddet og forhandlet med, og mit udgangspunkt i denne sag, som jeg gerne vil gentage er en fælles sag eller burde være det, er, at de aftaler, man har indgået, og de forudsætninger, som er på markedet, skal man ikke fjerne og derved skabe yderligere usikkerhed om et projekt, som trods alt i de sidste 15-16 år har levet et meget voldsomt liv.

Nu mener jeg, der kan være god grund til at få pakket det sammen og give det nogle muligheder, så det kan udfordre det åbne gasmarked, når det måtte komme.

Der er altså ikke tale om at åbne kassen eller være uansvarlig; det er et spørgsmål om at overholde indgåede aftaler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 18. april 1997, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.37
